

Tjekkiets historie

For omkring 30.000 år siden, da Skandinavien stadig var dækket af is, levede der mammutjægere i det nuværende Tjekkiet. Spor efter disse kulturer har man fundet ved Predmosti i Nordmæhren og Dolni Vestonice i Sydmehren – i Predmosti en boplads med skeletter af mammutter, i Dolni Vestonice bl.a. en lille frugtbarhedsfigur udsåret i sten.

Fra 500 f. kr. kommer der navn på indbyggerne. Da slog de galliske stammer Boii og Cortini sig ned i Bøhmen og Mæhren. Siden fulgte og Kelterne. Det slaviske folks ankomst fortæber sig i forhistoriske tåger. Ifølge sagnet skulle "Fader Tjek" engang i fordums tid være indvandret med sin stamme østfra. Uanset omstændighederne koloniserede slaviske stammer landet i første halvdel af 500-tallet e. kr.

Med Det Stormæhriske Rige i 800-tallet skimtes de første konturer af en egentlig statsdannelse. Riget havde centrum i det sydlige Mæhren. Det Stormæhriske Rige fik dog kun en kort levetid fra 830 til 908, hvor ungarene invaderede den østlige del af riget, det nuværende Slovakiet, medens det lykkedes den vestlige del at holde stand. Efter Det Stormæhriske Riges fald, skulle der gå mere end 1000 år, før de to dele igen blev samlet til en nationalstat.

Otakar II Premysl

Med den ungarske invasion blev tyngdepunktet forskubbet vestpå, og i Bøhmen samlede de forskellige slaviske stammer sig under Premysldynastiet.

I 1200-tallet grundlagdes et stort antal af byer, og tyske håndværkere strømmede til. Samtidigt styrkedes kongemagten betydeligt som følge af de rige sølv-forekomster, der blev opdaget ved Kutna Hora. Otakar II Premysl (1253 –

katolske rådsmand resolut blev kastet ud af vinduet på slottet i Prag. De havnede fortæller historien, rimeligt uskadt i en møgbunke, men alligevel førte dette lille intermezzo til Trediveårskrigen. Tjekkerne afsatte Ferdinand, men han vendte tilbage støttet af Den Katolske Liga i Tyskland, og i 1620 kom det til slaget ved Det Hvide Bjerg (Bila Hora) uden for Prag. Her led protestanterne, og dermed reelt tjekkerne, et

Rådsmandene på vej ud af vinduet

forsmædeligt nederlag.

Mange af byerne led voldsomt i denne periode. Lange belejringer, den efterfølgende pest og forskellige hæres hærgen gjorde et stort indhug i befolkningen, som var blevet halveret, da freden kom i 1648. Fra denne periode stammer de mange pest- og treenighedssøjler, som man ser på torvene overalt i landet.

Efter Trediveårskrigen satte modreformationen ind med fornyet kraft. Tjekkisk kultur blev undertrykt og store dele af adelen erstattet med tyskere. Tysk kultur og sprog blev altdominerende, og man skal helt frem til 1800-tallet, før de første spæde tegn på en tjekkisk nationalfølelse igen begynder at vise sig.

Økonomisk var tiden efter Trediveårskrigen præget af mæthed, og kun gradvist kom landet på fode igen. Bøhmen og Mæhren var reduceret til provinser i Østrig.

Man skal frem til midten af 1700-tallet før der under kejserinde Maria Theresia og især hendes søn Josef 2. sker en markant økonomisk

FERDINAND II PAR LA GRACE
DE DIEU EMPEREUR DES ROMAINS.

opstået efterhånden som borgerne havde brug for mere plads til fødevare- og ølopbevaring. De har alle ligget i forbindelse med indbyggernes huse, så de var lette at komme til. Gangene blev grundlagt i 1295 og ind i det 19. årh., blev de stadig udbygget. Man har fundet over 200 brønde, som efterhånden som de tørrede ud, blev brugt som affaldsplads for alt muligt. Herigennem har arkæologer fundet mange vidnesbyrd fra perioden. Arkæologer begyndte at udgrave dem i

Katakomberne

1967 og indtil nu, har de ca. 15 km. under kontrol. 500 meter er åbne for besøgende og en tur igennem varer ca. 40 minutter. Der er gennemsnitlig 10 grader nede i katakomberne, så en varm sweater er fornuftig at have med.

En af Plzens berømte sønner er Emil Skoda, som levede 1839 – 1900. I 1869 købte han grev Valdstejns maskinfabrik, hvor han fra starten lavede både maskiner og våben. Senere blev det til den berømte Skoda bilproduktion som dog ikke produceres i Plzen, men derimod i Mlada Boloslav i Østbøhmen. Emil Skodas våbenproduktionen var en af støttepillerne for Østrig-Ungarns krigsførelse under første verdenskrig, og spillede samme rolle under nazisternes besættelse (derfor luftbombar-dementerne under 2. verdenskrig).

De forskellige afdelinger af Skoda fabrikken beskæftiger ca. 35.000 mennesker og producerer i dag, udover biler, dele til atomkraftværker, maskiner, lokomotiver m.m.

I 1989 gav Volkswagen Skoda 1 Billion US \$ i lån, så nu har den tyske fabrik majoritet i Skoda bilproduktionen.

En lille vittighed er måske på sin plads: Hvad står der på speedometeret på en Skoda der har kørt 2000 km. Game Over.

Tyskland i 1933 og nationalt var Tjekkioslovakiet ilde rustet til et møde med den massive tyske propaganda, der rullede hen over landet.

München-aftalen mellem Tyskland, England, Frankrig og Italien i september 1938 resulterede i, at Tjekkioslovakiet blev tvunget til at afgive *Sudeterlandet* til Tyskland.

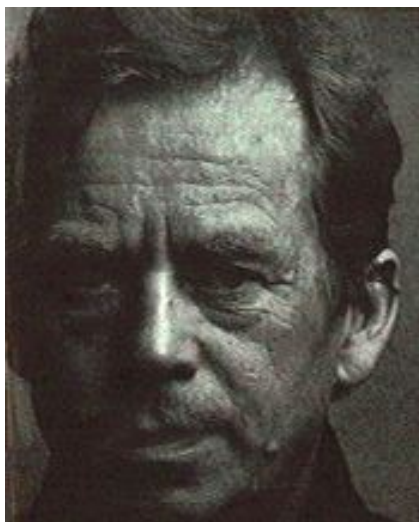
I slutningen af 2. verdenskrig som Tjekkiet var tvunget til at kæmpe på tysk side, befriede de amerikanske styrker Plzen i april 1945, men fortsatte ikke til Prag. Delingen mellem øst og vest var allerede aftalt på Jalta-konferencen i februar 1945. Derfor blev det overladt til de sovjetiske tropper.

Efter krigen blev 2.5 mio. tyskere udvist af Tjekkioslovakiet og den østligste del, det såkaldte Karpat-Ukraine, blev en del af Sovjetunionen.

Jalta-konferencen

Rygtet om drabet på en ung mand og politiets voldelige fremfærd fik folk ud på gaderne, og herefter gik det slag i slag. Den 28. november gav den kommunistiske regering efter. Den 29. december 1989 overtog Vaclav Havel hvervet som præsident. Alt var gået så fredeligt til, at overgangen fik tilnavnet "Fløjlsrevolutionen". Da den første begejstringsrus havde lagt sig efter 1989, blussede konflikten op imellem tjekker og slovakker op med fornyet kraft. Konflikten imellem de to parter var uløselig og 1. januar 1993 var skilsmissen en realitet.

Da studenterne den 17. november 1989 gik på gaden, var det blot kulminationen på længere tids protester. Da 50.000 mennesker satte kurs mod Vaclav-pladsen, blev de mødt med grusom brutalitet fra sikkerhedspolitiet side, og 143 kom på hospitalet.

Plzen

Tjekkiet største industriby ligger midt i Vest-Cecky (Vestbøhmen), på begge sider af hovedvejen imellem Prag og Nürnberg. Plzen er en gammel by. Plzen blev grundlagt af Czech King Wenceslas II, som en omhyggelig planlagt købstad i 13. årh., som afløser for en gammel slavisk borg og by lidt længere oppe i Uslavas floddal.

Byens centrum har bevaret sin stramme vinkelrette grundplan trods en lang og til tider omskiftelig historie (inklusive De Allieredes bombardement under 2. verdenskrig). Blandt mange andre ting, gav King Wenceslas II 260

borgere tilladelse til at brygge øl. Allerede før år 1300, var der 25 bryggerier i byen. At Plzen i dag nærmest er synonym med øl, skyldes det store bryggeri Pilsensky Prazdroj/Pilsner Urquell, der blev grundlagt i 1842, da en række mindre bryghuse fusionerede. Plzen har en tusindårig tradition for ølbrygning. Oprindeligt hed ølproduktet kun pilsner, men forvekslingen med andre ølmærker, gjorde det nødvendigt at give den efternavnet Urquell – den oprindelige kilde.

Året rundt serveres and. Den mest almindelige udgave er stegt med kål som tilbehør – kylling er også en mulighed.

Om efteråret kan man også være heldig at finde gås og vildtretter med hare, rådyr, fasan og hjort på menuen.

Tjekkiet er ikke just vegetarernes paradys – men det er blevet meget bedre.

Desserterne er gode kaloriebomber, men noget tunge og gammeldags.

Gennemgående kan man finde isanretninger med henkogt frugt og flødeskum eller pandekager med henkogt frugt, is, chokoladesovs og flødeskum. Vil man være lidt utraditionel, kan man slutte af med paneret ost, men pas på, det står på menukortet som hovedret.

Drikkevarer er der mange af. Der er selvfølgelig kaffe, the og vin, men er man kommet til Tjekkiet er der kun en rigtig vare at drikke, nemlig ØL.

Der findes ufatteligt mange små bryggerier spredt over hele Tjekkiet. Rent faktisk er der ca. 80 i det lille land.

Der findes en meget gammel tradition for ølbrygning i landet. De første vidnesbyrd er fra år 1088. Siden da steg ølforbruget stærkt – måske en anelse for stærkt, for i 1400-tallet skrev Pave Pius 2. en overgang til bandlysning af folket for deres umådeholdne øldrikkeri.

Skal man drikke øl på tjekkisk, gælder reglen at man først drikker ½ liter for sådan bare lige til at lægge bunden, derefter tager man ½ liter mere for lige at smage på varen. Herfra er det på eget ansvar.

Normalt indtages øllet på værtshuse. Tjenerne holder regnskab ved at slå en streg på en lille papirlap for hvert krus der serveres.

På de forskellige reklamer og øletiketter ser man ofte nogle astronomiske tal, 10°, 12° og 13°. De har imidlertid intet med alkoholprocenten at gøre, men angiver, hvad der i fagsproget kaldes indbrygningsprocenten. Omskrevet til danske forhold svarer 10° omtrent til en pilsner, mens 13° har styrke af en guldøl.

Den stærkeste øl i Tjekkiet, en porter på 19°, kommer fra bryggeriet Pernstejn i Pardubice.

Det er nok mere sandsynligt der var tale om opicni dan som betyder noget helt andet, nemlig en skat på bagte produkter, især brød.

Nå vi behøver ikke være nervøs for at skulle betale nogen form for skat ved besøg på ruinen. Når man i dag går igennem resterne af borgen, fornemmer man historiens vingesus.

Diverse interessante links:

<http://www.rabi.cz/>

<http://www.radio.cz/en/article/51249>

<http://www.jiznicechy.org/en/index.php?path=hrad/rabi.htm>

protestantiske modtræk. I flok drog de til Hrad for føre forhandlingen med de to statsholdere. Det gik ikke så godt. De blev sammen med deres sekretær smidt ud af vinduet. Herved startede Tredivårskrigen.

Byens historie hænger tæt sammen med den berygtede Albrecht von Waldstein. Efter slaget ved de Hvide bjerge, overtog Waldstein magten i regionen. I hans korte og turbulente regeringstid udnævnte han sig selv til kardinal, og han ejede næsten alle slotte i denne region. Waldstein konfiskerede Jicin i starten af tredveårskrigen og gjorde denne lille undseelige by til hovedsæde i sit imperium som fik navnet Duchy of Friedland. Han byggede et hospital, så hans arbejdere ikke var uarbejdsdygtige for lang tid af gangen. Han tvang også alle til at

tilmelde sig den Jesuit orden han havde startet. Havde det ikke været for hans morder, så havde han fået opfyldt sin drøm om at gøre Jicin til Bispesæde og universitetsby.

I paladset førte Waldstein et luksusliv. I hans køkken blev der dagligt omsat – i gennemsnit – to okser, tyve får, fjorten kalve, et svin, fyre haner og femten høns, tre kalkuner, tolv gæs, en smørdrittel, en kvart saltdrittel, fem snese æg, tusind brød, otte ølfade, to fade rhinksvin og fire spande rødvin. På slottet boede nemlig 60 pager og 50 vagter. Seks baroner og riddere omgav ham altid.

I det 16. årh. under hans ledelse, ændrede byen sig til en renaissance by med murstenshuse. Yderligere mægtige fæstningsværker rundt om byen blev bygget og vandrør blev ført ind udefra. I 1620 byggede han det store torv som stadig ligger i midten af byen. Dette torv blev opkaldt efter ham og hedder Valdstejnovo Namesti. Ud til torvet ligger hans palads, der i dag fungerer som museum. I den fornemme

Borgruinen Rabi

Rabi Castle er Tjekkiet's mest fantastiske ruin. Med en fortid der går helt tilbage til det 12. årh., er det et af de ældste borg ruiner i Tjekkiet og tilmed en af de største. Rabi Castle har været vidne til mange turbulente perioder i historien og set mange dramatiske ting under styre af mange fornemme familier inkl. Ryzmberks – familien der har sat det største præg på Rabi's historie i det 15. og tidlige 16. årh. – og indtil borgens sidste ejer Lamberks familien som ejede borgen i to århundreder indtil 1920. Denne familie lod borgen forfalde det sidste århundrede fordi borgen havde været udsat for en brand der ødelagde den så meget, at en rekonstruktion ville være for dyr, selv for en rig familie som Lamberks. I 1920 solgte familien ruinen til den Tjekkiske stat for 1 CZK.

Den nuværende ”ruinbestyrer” fortæller, at op til 1380 har man ingen optegnelser på hvad borgens formål har været. Bortset fra at være en grænsepost, mener man at borgen har været placeret på den såkaldte ”Gyldne rute”. En handelsrute som var vigtig, ikke for guld, men for salt som var meget værdifuld i disse tider. En anden forklaring tager dog guld ind i billedet. I den nærliggende flod Otava (som flyder lige under komplekset), var der i datiden store guldforekomster. Det er sandsynligt, at Rabi skulle beskytte disse forekomster.

Landet med den store øl-tradition og ikke mindst det gode øl

Boubinsky prales området

Området omkring det 1362 meter høje Boubín bjerg, kaldet Boubinsky prales. Det sidste ord (prales) betyder urskov. På disse kanter af kloden, har det ikke noget at gøre med regnskovens overdådige vegetation. Urskov i denne forbindelse betyder en skov, der har fået lov at passe sig selv i flere hundrede år.

I 1858 besluttede godsejer J. A. Schwarzenberg og hans forstmand, at frede de 47 ha skov. Den består overvejende af gran, fyr og bøgetræer. Flere af stammerne er krogede og forvredne og er op til 400 år gamle. I mange år før denne tid, havde man drevet rovdrift på Sumavas træer, og nu ønskede de to herrer at se, hvordan

skoven ville klare sig, når den blev overladt til sig selv. Resultatet var, at skoven langsomt men sikkert erobrede terræn. Men træer alene gør ingen skov. Den må have hjælp af bregner og buske, bakterier og biller, svampe, fugle og pattedyr. I skoven foregår en evig proces imellem lys/vand, tage/give, ædt/blive ædt, komme/gå. Døden er en forudsætning for, at kredsløbet kan fortsætte. Når vi bruger skoven til gavntæ, ødelægger man dette biologiske kredsløb. I Boubinsky prales kommer og går træerne, men skoven består. Nåletræerne som er blandet med bøg, er 300 – 400 år gamle. På stammerne, der er overgroet med mos, vokser de mest fantastiske svampeformationer. Gamle rødder stikker deres sære skikkelser

polske grænse i det nordøstlige Bøhmen. Området ligger 500 meter over havet. Fordi området har en hel unik karakter, både med hensyn til klippeformationer, fauna og dyreliv, er hele denne region beskyttet af

enholdsvis tjekkisk og polsk naturfredning. Der findes ca. 1500 ”klippespir” med en gennemsnitshøjde på 55 meter. Det højeste er 100 meter. Det lyder måske ikke af så meget, men når klipperne stiger lodret i vejret, er det mere end som så. Alle klipper der har været bestegnet af bjergbestigere, har fået navne. De bedst kendte er

The Lovers, The Mayor, The Mayors wife, The King og The Castle.

Klipperne består af hvidgulligt skifersandsten og er mere end 80 mill. år gamle. Oprindeligt dannede de ét sammenhængende hele. De øvre lags tryk og gennemtrængende bindestoffer fæstnede dem til hinanden. Da havet veg, satte navnlig vandets eroderende virksomhed ind og formede oprådet med de mange klippetårne. I begyndelsen var der tusindvis af lodrette høje søjler. De er for længst malet til sand igen.

Det er et af de største klippemassiver, ikke bare i Bøhmen, men i hele Mellemeuropa.

Turister startede med at besøge området i begyndelsen af det 18. århundrede og i dag besøges området af ca. 300.000 turister hvert år så man skal forvente en vis mængde turister.

- evt. tilkaldes på klokken ved det store træ)). Med i prisen er transport tilbage til Vyssi Brod.
- Leje kano i Cesky Krumlov på bådudlejningskontoret ”Vltava Travel Agency”. Agenten sørger for at vi kommer tilbage til udgangspunktet. Sammen med de valgte kanoer.

Tages turen fra Vyssi Brod til Krumlov, så husk vi skal have mad og drikkevarer med. Det er en meget smuk tur, der giver en lyst til flere stop undervejs.

Diverse interessante links:

<http://hotel-cz.moonface.cz/accommodation-horni-plana-na-plazi.htm>

http://www.ckrumlov.cz/uk/mesto/soucas/i_zakinf.htm

<http://archiv.radio.cz/mapa/more.phtml?mesto=11>

http://www.zamky-hrady.cz/1/cesky_krumlov-e.htm

<http://www.inyourpocket.com/instant/ceskykrumlov-instant-guide.pdf>

**Landet med den store øl-tradition og ikke
mindst det gode øl**

forbindelse med byens overvejende tysktalende befolknings ligegyldighed og utilstrækkelige midler til vedligeholdelse bevirkede, at Krumlov langsomt gik i forfald. Heldigvis lykkedes det at bevare de vigtigste bygninger og interiører, og efter UNESCOs klassificering af byen som ”verdensarv”, er den forhåbentligt nu reddet for eftertiden. 82% af byen er fredet.

Man kan besøge borgen/slottet som er det altdominerende bygningsværk. Slottet er Tjekkiets næststørste, kun overgået af slottet i Prag. Slottet stækker sig i en øst-vestgående akse langs en smal bjergkam mellem Vltava og en biflod på nordsiden. Kammen er skåret igennem en dyb kløft, så slottets to dele har måttet forbindes med en eventyrlig treetagers bro. Nederste etage er beregnet for almindelige mennesker. Den næste går direkte fra slottet og til kongens loge i teateret, medens den øverste går over teaterloftet og ned i slotsparken.

Det vidtløftige, næsten byagtige borgkompleks består af adskillige gårde og over 300 værelser. Voldgraven anvendes til bjørnegård, og i en af borggårdene står en kanon. Det nederste af tårnet stammer fra den oprindelige borg for det 13. årh., medens spiret eller kuplen med udsigtsgalleriet – et af de flotteste bøhmiske tårnkonstruktioner overhovedet – er tilføjet i slutningen af det 16. årh. På den anden side af broen, ligger borgens private teater. Et af de mest

bygget imellem 1708 og 1710. På forsiden af kirken er der en stor terrasse med 8 statuer som kom fra Mathyas B. Brauns værksted i 1712 - 1719. I alt lavede denne kunstner 24 skulpturer af de menneskelige dyder og laster. Det blev til lige mange af hver.

I det 18. årh. medens grev Spurck stadig levede, blev Kusk et meget vigtig og populær kulturelt center. Spurck underholdt sine gæster ved at hyre operasangere fra Venedig og foranledigede gondolfart på floden. De tider er forbi, og vi kan kun beklage, at dette kompleks ikke har overlevet i dets originale form.

Den vigtigste del der er tilbage, er Hospitalet. Det blev grundlagt i 1708 og gjort færdigt i 1716 sammen med

haven og en kirkegård. Den østlige del af hospitalet var opholdsrum for de religiøse sammen med apoteket, dateret tilbage til 1711. Dette apotek er omdannet til museum og er blandt de vigtigste i Europa. Denne historiske kollektion indeholder et stort udvalg af ting man brugte i datidens apoteker.

Med sine 15.000 forskellige ting, er dette den største Phamatologiske udstilling i Tjekkiet.

Museet er under opsyn af Pharmacy Faculty of Charles University. Det har siden 1972 hvor det startede, været brugt i forbindelse med uddannelse af apotekere, men siden 1996 har det været åbent for offentligheden.

Diverse interessante links: <http://www.zamky-hrady.cz/1/kuks.htm>
<http://www.kuks.cz/>

Horní Plana

Horní Plana ligger ved bredden af Lake Lipno (Tjekkiet's største sø). Der er tale om en lille charmerende by, uden de store attraktioner. Byen er første gang nævnt i 1332. Byens første ejer var Zlatá Koruna Monastery og de gav byen status af by i 1349.

Selve byen byder ikke på meget, men på det hotel vi skal bo, er der

forskellige aktiviteter som f.eks. svømning i søen, minigolf, ridning på heste, vandcykler, Go-Carts, leje af cykler og meget andet.

Umiddelbart ved siden af hotellet, er der mulighed for at tage en færgе til den anden side af søen, hvis man

skulle få lyst til at udforske området derovre. Flere gange dagligt sejler rutebåden mellem Lipno nad Vltavou, Frymburg og Horni Plana. Mellem 1950 og 1959 blev dæmningen bygget for at udnytte Vltava's vandmasser til elektricitet. Resultat blev den 40 km. lange og helt op til 16 km. brede Lipno sø, som er vidunderlig smuk og et populært mål for lystfiskende og naturelskende tjekkere. Største dybde er imellem 6.5 m –

havde gjort deres land til et af de rigeste i Europa. Efter 300 års intensiv udnyttelse, blev minerne næsten tømt for sølv. Til gengæld blev der fundet nye forekomster i Krusne Hory bjergene, og dette sted overtog snart rollen som ledende sølvby. I 1500 tallet, mistede Kutna Hora derfor sin betydning og under trediveårskrigen forfaldt den helt og aldeles. Det blev til i alt ca. 2500 tons sølv igennem disse år. I de 300 år sølvet blev udvundet, var byen så velhavende, at den konkurrerede med Prag om førerstillingen i kongeriget Bøhmen.

På et højdedrag lidt udenfor bykernen ligger katedralen Skt. Barbara. Kirken bliver viet til Skt. Barbara fordi det er minearbejderne der betaler den og fordi Skt. Barbara er minearbejdernes skytshelgen. Vi finder hende placeret på højalteret ved siden af Ludmila.

Minearbejderne var så velhavende, at de havde råd til at bygge denne kirke som en pragtbygning der siger spar to til de fleste andre gotiske kirker i Bøhmen. Våbenskjoldene i loftet tilhører de bøhmiske lande og minebroderskaberne, som var forløber for laugene. Kirken er grundlagt i 1388, men byggeriet gik i stå i 1558, da sølvet slap op. Først 1884–1905 lykkedes det bystyret at afslutte projektet. Kirken er udsmykket med gotiske kalkmalerier, der viser dagligdagen i minerne og den kongelige mønt. Desuden ses en statue af en minearbejder.

Mange gør sig på et tidspunkt tanker om, hvad der sker efter døden, men de færreste regner nok med at blive til byggeklodser. I 1200 tallet sendte Kong Ottokar 2. et bud til Jerusalem for at hente jord fra Golgatha. Jorden blev spredt på kirkegården i Sedlec, og man sagde, at jorden fra Golgatha bevirkede, at et lig blev til knogler på 24 timer. Kirkegården blev berømt over hele Bøhmen, og mange rige mennesker ønskede at få deres sidste hvilested i Sedlec. Det tjente det tilstødende kloster en formue på.

I perioden mellem 1278 og 1318 blev 30.000 døde begravet her. Efterhånden hobede knoglerne fra de sløjfede grave sig op, og i 1870 fandt

Landskabet omkring Hluboká nad Vltavou er domineret af mange damme

hvor der opdrættes karper. Hvis man tilbydes fisk på et tjekkisk restaurant, er der stort set altid tale om karpe. Det store fiskeri foregår om efteråret, men der er ikke tale om helt almindelige fangstmetoder. De arme fisk har nemlig ikke en chance for at undslippe deres skæbne, for hvert andet eller tredje år, sænkes vandstanden i de kunstigt anlagte damme, så fiskene kan skovles op. Området har ca. 6000 kunstigt anlagte damme. Størrelsen varierer meget, fra ganske små til kæmpe søer.

Engang var området det rene slaraffenland for bjørne. Dem behøver man dog ikke frygte mere. Den sidste, en stor godmodig bamse, findes udstoppet på museum.

Diverse interessante links:

<http://www.zamky-hrady.cz/1/hluboka-e.htm>

<http://www.travelsinparadise.com/czech/hluboka/index.html>

<http://www.hluboka.cz/denm001.html>

Hluboká nad Vltavou slottet

Vlassky dvur – Den vælske Gård - fra slutningen af 1200 tallet. Ordet vælsk betyder italiensk. Som tidligere beskrevet, var man nødt til at tilkalde italienske møntprægere, fordi de var de eneste i Europa der på den tid, kunne kunsten at præge mønter. Sølvmalmen blev transporteret til denne gård, og her udvandt man sølvet. Inde i gården, bag en

række tilmurede døre og vinduer, blev sølvmalmen bearbejdet og formet til barrer, der egnede sig til prægning. Sølvet blev fordelt af bjergmesteren, som var kongelig embedsmand og oftest meget forhadet. Man skal forestille sig, at gården i middelalderen vrimlede med folk, som ligner ham, vi ser på fontænen. Han bærer malmbakken på hovedet, knæbukser på benene og læder forklæde på bagdelen, så han kan suse ned gennem mineskakten uden at svide numsen.

Det var her man slog mønt, og det gør man stadig, men nu kun til glæde for turisterne. Her kan man for en skilling blive ejer af en nyslået og skinnende prager groschen – i letmetal vel at mærke.

Diverse interessante links:

http://www.ukata.cz/index_en.htm

http://www.smarteez.net/photos/2004_cz_sk/ossuary.html

http://www.travel.cz/guide/126/index_en.html

<http://www.kutnahora.cz/index.php?sec=3&cid=63>

Ca. 10 syd for České Budějovice ligger der en lille by Hluboká nad Vltavou med det eventyragtige slot Hluboká. Det er det mest besøgte slot i Tjekkiet efter Hradcany i Prag. Den oprindelige borg på klippen over Vltava blev anlagt af Ottokar II som en del af hans strategi om at holde Vitkovec familien i skak. Slottet har haft en omskiftelig historie med mange ejere, indtil familien Schwarzenberg i 1661 købte slottet af den spanske general Marradas. De næste 300 år var slottet families hjem på fornemmeste vis. Schwarzenberjerne talte blandt de øverste ved wienerhoffet og deltog i det politiske liv i Europa.

Slottets nuværende udseende stammer fra midten af forrige århundrede da ejeren, den tyske adelsmand Johan Adolph II som deltog i Englands Dronning Victorias kroning, blev betaget af Windsor Castle, og bestilte en neo-gotisk make-up efter engelsk forbillede. Da ombygningen var færdig, bragte Schwarzenberjerne (Johan var barn af denne familie), alle deres mest værdifulde genstande fra deres øvrige slotte i Bøhmen og Bayern. Schwarzenberjerne kaldes i øvrigt for Sumavas konger fra begyndelsen af det 18. årh., fordi store dele af Sydbøhmen var på deres hænder. I 1940